

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 14333/15
Дана 17.02.2017.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Вере Маринковић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Друштво за угоститељство, услуге и остале делатности “А.А.” ..., ..., кога заступа пуномоћник Братислав Тодоровић, адвокат из Ниша, Јована Ристића 12/24, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за пореско-правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Крагујевац, ради поништаја решења бр. 400-47-04-01075/2014-I4001 од 20.08.2015. године, у предмету пореском, у нејавној седници већа, одржаној дана 17.02.2017.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Ћуприја број 47-00105/2014-0033-013 од 26.11.2014.године као неоснована, исправљеног закључком Министарства финансија, Пореске управе, Филијале Ћуприја број 47-00105/2014-003-016 од 01.12.2014.године. Наведеним првостепеним решењем тужиоцу је изречена привремена мера забране обављања делатности у пословном објекту “Б.Б.” у ..., ..., у трајању од 7 дана, које ће се извршити почев од 02.12.2014.године закључно са 08.12.2014.године.

У тужби поднетој овом суду, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због учињених повреда правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да пореска управа није спровела теренску контролу у складу са чланом 124. и 128. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, да налог за теренску контролу није доставила непосредно пре почетка контроле, да је записник о извршеној теренској контроли саставила након три месеца од окончања теренске контроле, као и да контрола није вршена у пословним просторијама, нити у просторијама Пореске управе, како то орган наводи у записнику. Такође, наводи и повреду члана 132. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, јер је обавеза органа да пореском обвезнику наложи отклањање утврђених повреда закона, односно неправилности, у одређеном року, а тек ако порески обвезник не поступи по том решењу, да изрекне привремену меру забране обављања делатности. Поред тога, сматра да су повреде правила поступка учињене и приликом спровођења извршења решења, те да је обавеза пореског органа била да сачини записник или да донесе закључак о дозволи извршења на записник о почетку и трајању изречене мере, а што га обавезују одредбе члана 65., члана 261. и 278. Закона о општем управном поступку. Истиче да је поступак незаконито спроведен, те да је доношењем ожалбеног и оспореног решења на основу тако спроведеног поступка, причињена несагледива штета у пословању тужиоца. Са наведених разлога, предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Тражио је трошкове спора, и то на име састава тужбе износ од 30.000,00 динара као и на име таксе на тужбу и пресуду износ по одмерењу суда.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења. предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), па испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. наведеног Закона, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка и образложења оспореног решења, произлази да је првостепени орган код тужиоца, у пословном објекту “Б.Б.” у ..., ... извршио поступак теренске контроле евидентирања промета преко фискалне касе, контролу исправности обављеног техничког прегледа фискалне касе, контролу преноса података из фискалних каса у GPRS, као и проверу радноправног статуса запослених за период од 01.01.2014.године до 21.08.2014.године, о чему је сачинио записник број 47-00105/2014-003-001 од 12.11.2014.године, на који тужилац није у остављеном року поднео примедбе. У поступку је утврђено да се у контролисаном објекту налази фискална каса, да је гостима, од стране конобара уредно издат фискални исечак за пружену угоститељску услугу, да износ затченог новца у каси износи 3.880,00 динара, међутим, како се у моменту контроле са фискалне касе није могао одштампати фискални документ “пресек стања”, већ само нефискални документ "пресек стања – В.В.- смена касе, са датумом и временом издавања, нити је тужилац пружио на увид "лист дневног промета угоститеља" за дан 21.08.2014.године, то је порески орган, због немогућности да у поступку контроле изврши проверу оствареног и евидентираног

промета преко фискалне касе, односно због немогућности да изврши поређење пописаног износа новца (3.880,00 динара) са евидентираним износом у фискалном документу “пресек стања”, извршио, методом случајног одабира, контролни попис 5 артикала, ближе означених у ожалбеном решењу, и о томе сачинио “пописну листу за дан 21.08.2014.године”, па је у даљем поступку контроле, а након накнадног достављања “промета угоститеља за дан 21.08.2014.године”, утврдио да постоји разлика у исказаним подацима у достављеној листи дневног промета за дан 21.08.2014.године и подацима из пописне листе за дан 21.08.2014.године, која је сачињена у поступку контроле. Како је наведеним поређењем утврђен мањак пића у количини и у износу ближе приказаном у ожалбеном решењу, то је првостепени орган, нашао да тужилац у контролисаном објекту не евидентира сваки појединачно остварен промет преко фискалне касе, те да је тиме поступио супротно одредбама члана 18. Закона о фискалним касама („Службени гласник РС“, број 135/04, 93/12). Такође, како је даљом контролом и провером радно-правног статуса запослених лица у објекту, затечених у поступку контроле, утврђено да тужилац није са лицима закључио уговор о раду или неки други акт о радном ангажовању донет у складу са прописима о радним односима, то је првостепени орган, имајући у виду утврђено чињенично стање у поступку, нашао да су испуњени услови из члана 131. став 1. тачка 3) и тачка 4) и став 2. истог члана Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, број 80/02...105/14), да се тужиоцу изрекне мера забране обављања делатности и одлучио као у диспозитиву ожалбеног решења.

Чланом 131. ставом 1. тачком 3) Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Службени гласник РС“, број 80/02...105/14) је прописано, у току пореске контроле порески инспектор може пореском обвезнику изрећи забрану вршења делатности у трајању до 60 дана ако утврди да се: 1) делатност обавља тако да робу и услуге не прати веродостојна документација од значаја за утврђивање пореза (отпремница, фактура, изјава купца и др.); 2) избегава утврђивање и плаћање пореза тако што се не уплаћује дневни пазар, у складу са прописима; 3) избегава утврђивање и плаћање пореза радним ангажовањем лица која немају закључен уговор о раду или други акт о радном ангажовању донет у складу са прописима о радним односима, као и ако та лица нису, у складу са прописима, пријављена надлежној организацији обавезног социјалног осигурања; 4) промет од продаје роба или пружања услуга не региструје преко фискалне касе или на други прописани начин; 5) приређују игре без претходно прибављеног мишљења министарства надлежног за послове финансија, а у складу са прописима који уређују област игара на срећу. Ставом 2. истог члана Закона, прописано је, забрана вршења делатности пореском обвезнику изриче се за пословне просторије пореског обвезника у којима су у току пореске контроле утврђене неправилности из става 1. тач. 1) - 4) овог члана.

По оцени суда, а имајући у виду утврђено чињенично стање, разлоге дате у образложењу, прописе на које су се управни органи позвали, правилно је тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, налазећи да је првостепени орган правилно и на основу извршене контроле, представљених рачуноводствених исправа и осталих изведених доказа, правилном оценом истих, утврдио чињенично стање и на основу члана 131. став 1. тачка 3) и 4) и става 2. наведеног члана Закона о пореском поступку и пореској администрацији, у току пореске контроле изрекао меру привремене забране обављања делатности. За своју одлуку тужени орган је дао довољне и на закону засноване разлоге које прихвата суд.

Суд је ценио наводе тужбе, који су садржани и у жалби, али је нашао да се њима не доводи у сумњу законитост оспореног решења. Ово са разлога што је тужени орган оценио наводе жалбе у смислу члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку и дао разлоге због којих их сматра неоснованим, које прихвата суд.

Са наведених разлога, Управни суд је налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Тужилац је тражио трошкове управног спора, али с обзиром да није успео у спору, суд је применом чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 151. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 17.02.2017.године, I-2 У 14333/15

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СУ/ИО